

[Kirsten Lee]

Den anden gruppe, som flere har været inde på, er de senildemente, som også er et stort problem, og vi noterer i følgegruppens redegørelse, at de i særlig grad udgør en gruppe, som er langvarigt indlagt.

Det er i klar modstrid med deres tilstand. De kan have behov for en kortvarig udredning i psykiatrisk sygehusregi, men deres primære behov er omsorg og pleje i små overskuelige omgivelser. Men jeg er ikke enig med hr. Carsten Andersen i, at de er en skamplet for den danske psykiatri, for fra psykiatriens side er det klart tilkendegivet, at patienterne ikke hører til dér, og at det ikke er tilfredsstillende, at nogle af disse patienter skal opholde sig langvarigt på psykiatriske afdelinger, fordi de ikke bliver hjemtaget af deres kommuner, eller fordi man ikke kan finde ud af, om de skal være på kommunale eller amtskommunale plejehjem.

Misbrugsgruppen er den tredje gruppe, der er fremhævet, og det er især den, som talmæssigt er en meget stor gruppe. Der er ingen tvivl om, at misbrugere med psykiske problemer hører til i det psykiatriske behandlingssystem, men jeg forstår godt det psykiatriske behandlingssystemes uvilje – må det vel være – mod at foretage afrusningsarbejde med alkoholikerne og uviljen mod de sociale behandlingstilbud. Den væsentligste løsning på alkoholproblemet er det forebyggende arbejde.

Jeg tror, at vi kan behandle alkoholikerne fra nu af og til dommedag, uden at vi får løst problemerne, der primært skal forebygges, og det er Det Radikale Venstres intention, at det forebyggende arbejde skal styrkes gennem det nye alkoholpolitiske forum, og vi ser frem til, at det arbejde kommer i gang.

Der er ingen lette løsninger på de psykiatriske patienters problemer, men vi påskønner det arbejde og det engagement, der lægges for dagen i amter, i kommuner, i social- og sygehussektor og ikke mindst det arbejde, der foregår i patientforeninger, blandt engagerede enkeltindivider og i de mange personalegrupper. Der er behov for bedre og nye samarbejdsformer, som redegørelsen påpeger, og der er specielt i socialsektoren behov for mere viden om disse patienters problemer, men vi har også noteret, at der er åbenhed over for problemerne og villighed til at forsøge at løse dem med de muligheder, vi nu engang har.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne klart tilbagevise det, som fru Kirsten Lee tillagde mig efter min tale, nemlig at jeg skulle være stødt over, at det ikke gik så galt, som jeg egentlig kunne ønske. Det er for meget.

Jeg sagde i min tale, at jeg var skuffet over, at ministeren ikke var så konkret som følgegruppen, og jeg efterlyste ministerens holdning til en lang række behandlingsmetoder, til beskæftigelse, fritid og meget andet, men derfra og til at sige, at jeg var skuffet over, at det ikke var gået så galt, er en fuldstændig urimelig konklusion at drage.

Jeg glæder mig naturligvis over hvert eneste menneske, der bliver behandlet, og jeg talte meget varmt for, at disse mennesker skulle behandles så nær deres miljø som muligt, og at man skulle sætte patienterne i centrum. Hermed håber jeg, at jeg har tilbagevist det så klart, som det overhovedet kan gøres.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Fru Kirsten Lee korreksede hr. Poulsgaard meget og sagde, at man ikke skulle løbe med løse rygter, men have dokumentation.

Fru Kirsten Lee sagde også – sådan forstod jeg det – at jeg havde påpeget, at vi sagtens kunne undvære de psykiatriske hospitaler. Det vil jeg godt bede om dokumentation for. Ved alle de forslag, som jeg har været medarbejder på, har jeg påpeget, at vi har behov for de psykiatriske hospitaler.

Jeg har peget på, at man skulle lave behandlingsinitiativerne meget om, således at behandlingen på de psykiatriske hospitaler blev gjort betydelig mere patientrelateret og medinddrog patienterne, og jeg har også stillet forslag om, at man brød lægernes magt på de psykiatriske hospitaler, så forholdene blev demokratiseret, men jeg har ikke sagt, at man skulle nedlægge dem.

Fru Kirsten Lee har ganske forvirret mig, for forleden dag påpegede fru Kirsten Lee i pressen det uhyre uheldige i, at senildemente blev anbragt på de lukkede afdelinger. Det var fru Kirsten Lee imod, men nu er senildementes ophold på lukkede afdelinger godt, og så kan jeg ikke finde ud af, om det forkert, fordi det er